

forhandlingerne om energireformen, og om ca. 1 måned offentliggøres en omfattende evaluering af hele den grønne afgiftspakke. Til den tid vil vi have et langt bedre grundlag for at diskutere afgifts- og tilbageføringsordninger, men lad mig allerede nu forklare sammenhængen i det nuværende system for at begrunde regeringens afvisning af forslaget:

Grundlaget for den danske politik på CO₂-området blev allerede fastlagt i forbindelse med Folketingets behandling af »Energ 2000« i maj 1990: en 20 pct.s reduktion af CO₂-emissionerne i 2005 i forhold til niveauet i 1988 baseret på en national indsats og virkemidler i EU. Og et stort flertal i Tinget støttede denne målsætning, og den er da også blevet bekræftet ved flere lejligheder.

Der kan ikke være tvivl om, at hvis man skal nå et så ambitiøst mål, må alle sektorer bidrage til at opfylde forpligtelsen, og derfor blev erhvervslivet også omfattet af CO₂-afgiften. Og den grønne afgiftspakke blev udformet sådan, at den tilskynder erhvervslivet til at investere i energiprojekter, samtidig med at den i mindst mulig udstrækning giver konkurrenceforvridning.

Og jeg kan sige, at de foreløbige uafhængige konsulentrapporter, vi har modtaget, viser, at den måde, tilbageføringen foregår på, har været meget formålstjenlig, og jeg skal for god ordens skyld endnu en gang slå fast, at der ikke skal penge i statskassen fra disse ordninger. De har alene til formål at understøtte vores CO₂-målsætning, og det vil sige, at alle pengene skal tilbageføres til erhvervslivet.

Selv om jeg altså i dag må afvise at omformulere vores CO₂-mål og vores virkemidler på det grønne afgiftsområde, så støtter Danmark, at vi får fastlagt et internationalt regelværk med faste kriterier og retningslinjer for, hvordan fælles gennemførelse kan fungere i praksis. Men i Buenos Aires blev der besluttet et 2-årigt arbejdsprogram for udvikling af regelsættet for Kyoto-mekanismerne, og der kan derfor tidligst forventes regler for fælles gennemførelse i slutningen af år 2000.

Regeringen er af den opfattelse, at det først og fremmest er de enkelte lande, der selv skal gøre en indsats, og det er også det, der står i klimakonventionen, men vi vil bestemt ikke afvise, at man også kan bruge disse mekanismer, forudsat at reglerne er tilstrækkelig klare på området.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg har noteret mig ministerens gennemgang af både Kyoto- og Buenos Aires-beslutningerne, og det skal jeg komme tilbage til.

Men jeg vil godt komme med den bemærkning, at når ministeren spørger, om det er et godt valgt tidspunkt at fremsætte forslaget på, kan man jo sige, at det er et fortrinligt valgt tidspunkt, når man tænker på, at statsrevisorerne netop nu offentliggør en revision af indførelsen, administrationen og kontrollen af den grønne afgiftspakke. For det er jo tankevækkende, at hvis man læser den – og det har jeg gjort mig lidt umage med – vil man kunne se, at netop Rigsrevisionen siger, at det er stærkt beklageligt, at det ikke efter vedtagelsen af lovpakken blev vurderet, hvilke procedurer der var nødvendige for at sikre, at såvel merprovenuet som tilbageføringen kunne følges. Vi kan altså ikke følge, om det sker.

Men man konstaterer også, at det ikke har været den store succes, som der blev lagt op til. Og i det hele taget siger man jo, at det er ærgerligt, at der ikke noget før blev gjort en indsats for, at vi virkelig kunne se, om der nu også kom en tilbageføring eller ej.

Bemærkningerne om joint implementation osv. skal jeg komme ind på senere. Men jeg synes altså, det er et godt valgt tidspunkt at fremsætte forslaget på.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

I de snart 6 år, hvor jeg har haft ansvaret for Miljø- og Energiministeriet, tror jeg vi har fået meget få kritiske rapporter fra Rigsrevisionen; men vi har fået nogle, og det er jo også det, man skal have en kritisk revision til. Og vi har selvfølgelig taget til os, at der har været kritiske bemærkninger om tilrettelæggelsen af administrationen i Energistyrelsen, navnlig i den første fase.

Men det, jeg tror hr. Hans Christian Schmidt har misforstået, er, at vi har fået gennemført to uafhængige konsulentrapporter, som har vurderet, om tilbageføringen har givet de resultater, vi satte os som mål, og det har den; den har været en bragende succes. Og da jeg forstår, at hr. Schmidt kan lide rapporter, skal jeg meget gerne sørge for at genfremsende dem til ham og andre, der er interesserede i at læse dem, for de er virkelig positive med hensyn til den måde, erhvervslivet har brugt ordningerne på.